

**Satans Eden nr. 273**  
*Livet ble manifestert del 1*  
*26. juli 2026*  
Brian Kocourek, Pastor

**Dette er en automatisk oversettelse gjort med et dataprogram.  
Nøyaktigheten er derfor ikke like bra som et menneske kan gjøre.**

La oss bøye hodet i bønn.

*Nådige Far, vi er så takknemlige, Herre, for å være her. Og jeg ber bare om at overalt, Herre, vil ditt folk sette denne dagen først og i sin økonomi. Og Herre, jeg ber bare om at Ditt ord skal gå ut og hjelpe oss, Herre, til å komme nærmere Deg. I Jesu navn ber vi. Amen. Du kan sette deg.*

Vel, i dag tidlig skal vi ta **The Life was Manifested**, og vi begynner med

**Romerne 8:19:** *For skapningens inderlige forventning venter på **åpenbaring** (eller åpenbaring) av Guds sønner.*

**20** *For skapningen ble gjort til **forfengelig**het, ikke frivillig, men **på grunn av Ham** som har underkastet seg det i håp,*

Ordet håp er et merkelig ord. Egentlig er denne forfengeligheten et merkeligere ord.

**Forsterket (AMP) Bibel:20** *For skapelsen var utsatt for **frustrasjon** og **meningsløshet**...*

Det er egentlig mer presist enn forfengelighet. Når du tenker på forfengelighet, tenker du på å se i et speil og beundre deg selv, og alt det der. Men det er faktisk frustrasjon. Vi utsettes for frustrasjon og meningsløshet.

Noen ganger ser du bare på deg selv og sier, hvorfor kan jeg ikke bare være en bedre kristen? Hvorfor kan jeg ikke bare være mer som Kristus? Nettopp. Men ikke frivillig. For ærlig talt, vi prøver. Fordi noe av skylden ikke er *frivillig på grunn av en forsettlig feil fra dens side...*

Med andre ord, vi har ingen intensjon om å være nytteløse eller frustrerte. Men med andre ord, det var Eva som brakte dette over oss. *...men **ved viljen** til Ham som **underla seg det, i håp.***

Nå, hvorfor skulle Gud utsette denne frustrasjonen og denne meningsløsheten? Det står « **i håp** ». Med andre ord, så vi har noe å se frem til. Vi gleder oss til å komme oss ut av denne kroppen, av denne døden. Amen.

Med andre ord, på grunn av syndefallet utsatte Gud skapningen for **frustrasjon og meningsløshet**, for å få dem til å håpe på den tiden Gud vil vise hvem de virkelig er. Det kalles "Håp," som er den oppriktige forventningen Han ønsker i oss å komme til.

Husk, Han så oss som vi er. Vi skal være i Hans sinn før verdens grunnleggelse. Men Han underkastet oss fri vilje, og vi ødela det. Men Han gjorde det ikke. Så **Gud arbeider i oss for å ville og deretter å gjøre**,

**21 Fordi skapningen selv også skal befries fra fordervelsens lenker til de herlige** (Doxa, den herlige **frihet**. Den strålende Doxa. Selvfølgelig vet du, selvfølgelig, hva det betyr. Den bringer en frihet (**Frihet**), (friheten som Hans Doxa gir oss) **for Guds barn**.

Se, Hans Doxa gir oss ikke loven. Loven var ikke ment å være loven. Loven var faktisk Faderens instruksjoner. Det var ikke: Ikke gjør dette og gjør dette. Det var faktisk: Hvis du oppfører deg slik, vil disse velsignelsene komme over deg. Så vi vil ha velsignelsene, ok?

**22 For vi vet at hele skapningen stønner og lider i smerte sammen til nå.** (Det er en vakker uttalelse, men det er sant.)

**23 Og ikke bare de, men også oss selv, som har Åndens førstefrukt, stønner også vi selv inni oss selv, og venter på adopsjonen, nemlig kroppens frelse.**

Du skjønner, når du blir født på ny, er sjelen din forent med din Far, men kroppen din er fortsatt korrupt. **Den er født i synd, formet i synd, kommer frem til verden og snakker løgner**. Så kroppen har fortsatt korrupsjon i seg. Jeg mener, du kan leve et perfekt liv, og du kommer til å bli gammel, smuldret og svak, ok? Det skjer bare fordi kroppen vår slites ut. Så frustrasjonen er ikke i ånden, den er ikke i sjelen, den er i kroppen fordi du ser deg selv gå nedover. Men i drømmene dine er du fortsatt 20.

Så lenge vi er i denne dødens kropp, er vi utsatt for dens smerte og meningsløshet. Og husk, i forrige kapittel av **Romerbrevet** sa Paulus: «**Hvem kan befri meg fra dette dødslegemet?**» Og så takket han Kristus.

Husk, sier han: «**Når jeg vil gjøre godt, er det ondt til stede med meg.**»

Men han sier: «*Hvem kan frelse meg fra denne dødens legeme? Men jeg takker Jesus Kristus.*» Ok? Så lenge vi er i denne dødens kropp, er vi utsatt for dens smerte og meningsløshet.

**24** *For vi blir frelst av **håp**:* (Bibelen sier at det er oppriktig forventning. Med andre ord, vår oppriktige forventning holder oss gående. Greit? Hvis vi ikke hadde noe å forvente av dette livet, tror jeg mange bare ville gitt opp spøkelset. Ok?) *Men **håp som sees, er ikke håp: for det en mann ser, hvorfor håper han ennå på det?** 25 Men hvis vi håper **på det vi ikke ser**, (da er det et løfte), **så venter vi tålmodig på det.***

Er ikke det vakkert? Gud ser på oss og sier, ok, du må håndtere en hel haug med frustrasjon og meningsløshet. Og Eve er den du kan skylde på for det. For hadde hun ikke gjort det hun gjorde, ville vi ikke oppført oss som vi gjør i dette kjøttet. Ok?

Så Gud tillot fallet å bringe de forholdene fallet skapte. Skal jeg si det igjen? **Så Gud tillot fallet å bringe de forholdene fallet skapte.** Det er meningsløsheten og frustrasjonen, for å få oss til å ønske å bli ferdige med forholdene som fallet etterlater.

Med andre ord, du går gjennom oppturer og nedturer i livet ditt fysisk. Kroppen fungerer en dag. Det fungerer ikke dagen etter. Alle disse frustrasjonene og all denne meningsløsheten vi går gjennom, er faktisk designet av Gud. Det er ikke en straff, men for å la deg ta øynene bort fra **denne** kroppen og rette blikket mot **Ham**. Det er det det handler om.

Husk, da vi var før verdens grunnvoller, var vi i Gud. Vi tenkte ikke vesener på den tiden. Vi var bare attributter. Ok? Som et DNA fra Gud. Men Gud så oss i den perfekte formen vi skal være i. Men Han sa, vet du hva? Jeg vet ikke om de virkelig vil sette pris på det hvis jeg bare tar dem hit til dit, fra hodet mitt dit. Så jeg lar dem gå den omveien. Jeg skal sende min sønn, og han skal dø for dem og gi dem en vei inn, og da vil de virkelig sette pris på det jeg har gjort for dem.

For ellers, tror du, ærlig talt, hvis du hadde en glorifisert kropp akkurat nå, hvor lenge ville det vært? Hvis du var i din nåværende tilstand, hvor lenge ville det ta før du begynte å gjøre ting som bror Vayle sa en gang: «La oss gå og de-nuke hele Russland, og hele USA, vi skal ha det gøy i disse glorifiserte kroppene, fordi vi kan reise som en tanke. Så la oss bare gå og virkelig ødelegge den politiske verden.» Gud vil ikke at vi skal tenke slik. Han vil at vi skal tenke: Hvem bryr seg om den politiske verden? Jeg bryr meg bare om Ham.

For en flott strategi: Gud bygde straffen etter fallet inn i vår menneskelige eksistens for å vise oss hva som forårsaket fallet.

Og gjennom denne erfaringen lar Han oss oppriktig ønske å komme tilbake til slik Gud har bestemt oss til å være, før verdens grunnvoller. Du kan dvele ved det veldig, veldig lenge og håpe du gjør det. Men dette er briljant.

Jeg mener, kan du forestille deg strategien Gud hadde for alle sine barn for å få dem til et sted hvor de aldri vil tilbake til det de smakte før? Du vet, det er som å gi et barn noe de virkelig ikke liker, vet du. "Spis det uansett. Det er bra for deg."

Og barnet spiser det, og det er bare bittert, og spytter det ut som grønnkål. Ok? Jeg mener, noen liker det, noen kan lage grønnkål. Men prøv å spise den rå en gang. Du vet, du måtte vært en geit eller noe. Det er bittert. Ok.

Men uansett, det er bare genialt hvordan Gud har latt oss bli meningsløse. Jeg tror ikke noen i 20-årene som er friske og kan løpe, leke og bare gå 12 timer om dagen, virkelig har øynene på himmelen. Men de burde være det, for disse 20 år gamle kroppene kommer til å være 40 år gamle og 60 år gamle og 80 år gamle kropp før du vet ordet av det.

Selv Jesus ba til Gud, sin Far: «***Gi meg tilbake den herlighet jeg hadde med deg*** (med andre ord,) ***(vi delte) før verdenene i det hele tatt ble rammet inn.***"

Gi meg det tilbake, Gud. Han kjente kroppen... Se, kroppen hans. Han var ikke 20 hele tiden. Han ble 33. Og de sa: Du ser ut som du er 50.

Så kroppen hans var allerede i ferd med å falle fra hverandre etter alt ministeriet, all reisingen og alt annet. Han ønsket å bli gjenopprettet. Ok? Derfor tillot Han enda mer straff, til og med til korsets død.

Men du straffer et bortskjemt barn ved å ta fra dem alle privilegier. Så endrer de sine dårlige vaner som har mistet alle privilegier.

Fordi de nøt disse privilegiene, er de villige til å endre det som fikk dem tatt fra seg, slik at de kan nyte dem igjen. Det er bare enkel logikk.

Nå sa Paulus i **1. Korinterbrev 2** at «***Ingen kan forstå Guds ting med mindre Guds Ånd er i ham***».

Og uten å forstå Guds ting, vil vi fortsette å gjøre de samme feilene som fikk disse privilegiene tatt fra oss i utgangspunktet.

Du vet, det var som om det pleide å være noe som het Darwin Awards. Og de viste deg, over

telefonledningen, faksen. Det kom før tekstmeldingene. Jeg prøver å huske fra før. Dere barn ville sannsynligvis ikke engang vite hva jeg snakker om fordi de ikke har det lenger. Men uansett, vi fikk dem hver morgen, og vi leste Darwin Awards og bare lo godt fordi det var en fyr som tok lønsslippen hans og skrev på baksiden av lønsslippen (til en bank) at det sto «hold opp hendene», så de beholdt lønsslippen, og de hadde navnet og adressen hans og alt. Det er en Darwin-pris. Med andre ord, et sted er det en skrue løs et sted. Ok, vel, uten å forstå Guds ting, ville vi bare fortsette å gjøre de feilene. Det får disse privilegiene tatt fra dem.

Så for å kunne forstå Guds sinn, og dermed være opptatt av vår Faders virksomhet, slik Han ønsker at vi skal være, ifølge **Efeserne 1:13-14**, mottar vi dåp med Den hellige ånd. Fordi

**1 Korinterbrev 2:11** *For hva vet menneskets ting, unntatt menneskets ånd som er i ham? Slik kjenner ingen menneskets ting, men Guds ånd kjenner.*

(Så hvis du har Guds Ånd, kommer du til å vite det.)

**12** *Nå har vi ikke mottatt verdens ånd, men ånden som er av Gud; slik at vi kan kjenne til de tingene som er gitt oss fritt av Gud.*

**13** *Hvilke ting vi også taler, ikke med ord som menneskets visdom lærer, men som Den Hellige Ånd lærer; ved å sammenligne åndelige ting med åndelige.*

Med andre ord, profeten bringer det hit. Og Ordet sier, her. Og vi sammenligner åndelige ting med åndelige. Og vi treffer målet hver gang.

**14** *Men det naturlige mennesket tar ikke imot Guds Ånds ting; for det er dårskap for ham; og han kan heller ikke kjenne dem, fordi de er åndelig oppfattet.*

**15** *Men den som er åndelig* (han som er Åndsfylt) *dømmer alt, men han selv dømmes ikke av noe menneske.*

Vel, hvordan kan du dømme alt? Du dømmer etter Ordet. Husk at Jesus sa da han var her, sa han: «**Jeg kom ikke for å dømme. Mitt Ord vil dømme i de siste dager**». Og du har Ordet. Derfor dømmer du ikke ut fra dine egne tanker. Du dømmer etter Ordet. Er det Ordet eller er det ikke Ordet?

**16** *For hvem har kjent Herrens sinn, for at han skal lære ham? Men vi har Kristi sinn.* (Vi er brødre til Jesus.)

Husk **1. Mosebok 1:11**, «*Hvert frø etter sitt slag*». (Etter dens natur. Husk nå at han snakker om det talte ordet som det opprinnelige frøet, og at) ***Hvert frø må bære etter sin egen art eller natur.***

Fra meldingen, **Look 63-0428 P:56**, hadde ikke Farao dette potensialet. Han ble tilbudt det, men takket nei. Og når han nektet, klarte han ikke å fokusere. ***Ingen mann, etter at han har avvist Guds ord, kan noen gang fokusere seg på det. Inn i det*** (Gud gir deg en mulighet, så ikke ødelegg den.)

*... fordi du nektet Ordet som bringer deg i forhold til Kristus. Det stemmer. Men Moses så ut av dette vinduet.* (Det samme vinduet som Farao så ut av. Han så lovende barn. Farao så på de samme, og han så mud dobbers.) *Men Moses så ut av dette vinduet. Han trodde på det. Hvorfor? Moses så med tro. Slik så Moses ut.*

*Nå, hør nøye på denne kommentaren. Tro... Ikke glem å skaffe dette nå. **Troen er designet for å se hva Gud vil og ønsker.***

Så hvis du ikke ser Guds vilje eller hva han vil, har du ikke tro. Hvis du ser viljen, er det fordi du ser den i Hans ord. Det er der Hans vilje er. Da ser du hva Han vil. Nå *finnes det ingen kunnskap som kan gjøre det.*

***Troen alene er designet og gitt til menneskeheten, for å finne ut hva Guds vilje er.*** Og du tar troen du har, og fokuserer ikke på Ordet, *så lar du det være, du har feil tro.*

***Men når din Gudgitte tro fokuserer deg med Guds ord, er du rett på linje og nullstilt.*** (Der er for- og baksiktet ditt.) *Å, herregud. Gud hjelpe oss denne timen, den store timen vi lever i.*

Legg merke til at han snakker om å se ned i løpet på begge siktene, og fokusere på målet ditt. Ikke til venstre, ikke til høyre, din høyre er fokusert inn. Og han relaterer det til et kamera som er ute av fokus til du justerer det. Du har brukt de DXL-kameraene eller det de kaller kameraene du stiller inn. Nå, barna vet sikkert ikke hva vi snakker om fordi de alle har ett press. Du vet, det er på telefonen din, og du trenger ikke engang å ringe inn lenger. Du bare. Det gjør det for deg.

Men han relaterer til det kameraet som er ute av fokus til du justerer det. Dere barn har sikkert aldri sett denne typen kamera. Bare et mobilkamera.

***Tro, designet for å se hva Gud vil.*** (Så når du blir så fokusert i troen, får du nå et krystallklart bilde av troen på hva Gud vil. Du ser Hans ord akkurat slik Gud vil ha det.) *Hvordan ser du på*

det? **Gjennom kameraet til Hans Ord, Hans løfte.** Dette er en fullstendig åpenbaring av Jesus Kristus.

Synet av Hans Ord og Det Talte Ordet hjelper deg å fokusere som et kamera, fra uklart til krystallklart.

**1 Korinterbrev 13:12** For nå **ser vi gjennom et gitter**, (et glass, ok. Men **mørkt** som å se gjennom et gitter. Du kan se noe på den andre siden av gitteret, men du kan ikke se alt. Ok.) **men så ansikt til ansikt**: (gitteret trekkes tilbake.) **nå vet jeg delvis**; Jeg ser gjennom gitteret, og jeg ser bare en del av Ham. En del av Ham. Men da skal jeg se ansikt til ansikt, **men da skal jeg vite det, akkurat som jeg er kjent**.

Fra meldingen, **Why Cry, Speak 63-0714M P:65** sier bror Branham: **Nå, se hva som skjer nå.** Moses så dette gjennom et syn, og Farao sa: «Dette er stort.» Gud sa: «Det er en avskyelighet.» Så Gud... **Moses valgte det Gud sa.**

Og du kan gjøre det samme på skolen. Du går på skolen, og læreren sier noe, og du tenker, eller sier til deg selv, «Nei, det er ikke riktig, ifølge Guds ord.» Hva gjør du nå? Du sier det Gud sa. Du sier ikke det læreren sa.

Legg merke til at **troen ser det Gud vil at du skal se. Ser du? Troen ser det Gud ser**, og resonnering og sanser ser det verden vil at du skal se. (Som skolene.) **Legg merke til, begrunnelse.**

**"Hvorfor, det er bare menneskelig sans; Det er den eneste grunnen til at det er slik. Vel, er ikke dette like bra."** Ser du? Det er bare akkurat når du bruker de sansene, noe som er i strid med Ordet (Ser du?), da er det det verden vil at du skal se.

Det er som om folk blir hjemme på søndager. Og de sier: «Vel, la oss bare se på baseballkampen i stedet for å gå i kirken.» Eller «la oss se NASCAR så snart vi er ferdige med kirken.» Vi fokuserer på NASCAR eller på en Super Bowl-kamp eller hva det måtte være. Jeg mener, de er ikke fokusert på å komme hjem. Vi vil se, vi vil se på hva Gud sa. Vi vil kaste **ned alle resonnementer.**

Men tro ser ikke på det; **tro ser på hva Gud sa.** Ser du, ser du? Du kaster ned grunner.

Vi tok dette med til Skriften og viste at Kristus var så underkastet Guds vilje at Jesaja kalte ham den døve tjeneren som var døv for alt annet enn Guds stemme,

og blind for alt annet enn det Gud ville at han skulle se. Så hvis tjeneren har gitt instruksjoner

og han ikke kan høre noe og ikke kan se noe, kommer han bare til å gjøre akkurat som han ble bedt om, ikke sant? Det er den beste typen tjener du kan ha. Og det gjorde ham til den perfekte tjeneren.

**Jesaja 42:19** *Hvem er blind om ikke min tjener?* (Du tenker i menneskelig forstand? Vel, hvem vil vel ha en blind tjener? Du må alltid hjelpe ham og holde ham i hånden og alt annet. Hvem vil ha en blind tjener?) *eller døv*, (hvem vil vel ha en døv tjener?) *eller døv, som budbringeren jeg sendte?* (Wow.) *Hvem er blind som den som er perfekt*, (En perfekt blind mann? Det er en selvmotsigelse. Men vet du hva? Det er sannheten.) *og blind som Herrens tjener?*

Så Herrens tjenere er blinde for alt unntatt Ordet, alt unntatt instruksjonen, alt annet enn hvilket budskap de fikk for å være budbringere for

**NIV** sier: *Hvem er blind som min tjener, og døv som budbringeren jeg sender? Hvem er blind som den som er betrodd meg, blind som Herrens tjener?*

*Du har sett mye, men har ikke lagt merke til det.* (Det er blindheten han snakker om.) *Ørene dine er åpne, men du hører ingenting.* (ellers) *Du behaget Herren for rettferdighetens skyld, for å gjøre Hans lov stor og herlig.*

Så du kan gå inn på et sted, og de spiller boogie woogie. Og vet du hva? Du hører det ikke engang. Du bare kobler det ut. Som jeg sa, «Da jeg spilte fotball, kastet folk appelsiner og snøballer og alt mulig annet.» Og jeg var fokusert på å score det field goalet, og jeg bare stengte ute alt. Det er det du må gjøre.

**Total befrielse 59-0712 s. 55-56** Bror Branham sa: *Jesus var fullstendig, totalt menneske. Han kunne gråte som en mann. Han kunne spise som en mann;* (Tenk på det nå.) *Jesus var fullstendig, totalt menneske. Han kunne gråte som en mann. Han kunne spise som en mann. Han kunne bli som en mann. Han var fullstendig, totalt menneske i sitt fysiske vesen.*

*Og i Hans Ånd var Han fullstendig, totalt Gud, så Han gjorde sitt kjøtt underdanig for Ånden som var i Ham.* (Det er helt blindt og helt døvt, skjønner du.) Du *skjønner, Han ble fristet på alle måter, slik vi er. Han var et menneske, ikke en engel. Han var en mann.*

Så da prostituerte bøyde seg over ham og gråt sine tårer og vasket føttene hans med tårene sine og tok håret hennes rett ned der og vasket føttene hans, var han en mann. Han kunne ha lystet. Han kunne få hva som helst. Men vet du hva? Han stengte alt ut. Det er som bror Branham sa: «Når dere unge menn,» sa han, «når dere kjører nedover gaten og ser en kvinne kledd upassende, vend blikket mot Jesus. Han sa: «Jeg har et kors i bilen min.» Og jeg ser

opp når ting skjer sånn."

For noen ganger har jeg kjørt nedover veien og bare tenkt, hvorfor vil jeg se mellom disse to husene? Og så plutselig er det en kvinne, hun soler seg. Så jeg snur meg rett tilbake og ser på det. Jeg pleide å bære over i bilen. Jeg er for gammel for sånt nå. Jeg er ikke for gammel til å bære over, og heller ikke for gammel til å se meg rundt. Men han sa, unge mann, *når du ser den vakre kvinnen med rubinrøde lepper, sa han, ikke unngå å se tennene bak dem.* Greit? Du vil ikke se tennene bak dem. Så du vil tenke på Gud.

*Han ble fristet på alle måter, akkurat som oss. Han var et menneske, ikke en engel. Han var en mann.*

*Han hadde ønsker og fristelser akkurat som oss. Bibelen sa at Han gjorde det. **Han var et menneske, ikke en engel over fristelser. Hebreerne 1 sa at Han var... Hebreerne 1:4 sa at Han ble gjort lavere enn englene.***

**Han var menneske, fullstendig menneske,** at Gud tok et fullstendig menneske for å bringe fullstendig befrielse; og **Han fylte Ham med sin Ånd;** (for å gjøre det.) **Den Hellige Ånd var i Ham uten mål.** Og Han ble fristet som oss.

**Og Han var fullstendig Gud.** Han beviste det da Han vekket de døde, da Han stoppet naturen, de brølende havene og de mektige vindene. Når Han talte til trærne og lignende, adlød de Ham.

**Han var Gud inni seg.** Og Han kunne ha vært menneske, for **Han var menneske, men Han overga seg fullstendig og fullstendig som menneske til Guds hender for Guds tjeneste.** Og **Han er vårt eksempel.**

Kan du forestille deg det? Vi har det i oss å kontrollere denne kroppen ved å fokusere på innsiden, på vår sjel og ånd. Og uansett hva kroppen vil, er den død for oss. Vi blir befridd fra denne dødens kropp. Og når vi kommer til et sted hvor vi kan være så fokuserte, slik Kristus var fokusert på Ordet, skal vi dra hjem fordi det ikke lenger er nødvendig å teste oss. Vi vil motta kroppens frelse.

**Han var Gud inni seg.** Og Han kunne ha vært menneske, for **Han var menneske, men Han overga seg fullstendig og fullstendig som menneske til Guds hender for Guds tjeneste.** Og **Han er vårt eksempel.** (Det er så vakkert.)

**56 Vi er menn og kvinner. Vi er også kristne. Hvis Han er vårt eksempel, la oss fullstendig overgi oss til Den hellige ånds hender, slik at vi kan bli undersåtter av Guds rike.**

*Han var helt klart mann; Han var fullstendig Gud, men Han overga sine naturlige deler og sine fysiske deler, og sin egen tenkning, og Hans egen gjerning, og Hans egne bekymringer, og «Jeg gjør bare det som behager Faderen.»*

Kan vi alle si at jeg bare vil gjøre det som behager Faderen? Det betyr ikke, som en fyr i Michigan en gang var på et kirkearrangement og vi reiste tvers over landet, og jeg hørte på radioen, jeg vil ikke si prestens navn, men han var med i meldingen.

Og en mann hørte en stemme si, plukk ut øyet ditt, du vet, skriften sier det er bedre å plukke ut øynene dine. Så han rev ut øyet sitt. Gud ber deg ikke om det. Han ber deg ikke om å drepe kroppen din fysisk. Han ber deg underkaste deg sjelen som styrer kroppen din.

*Der er du. Fullstendig levert fra mennesker... Prestene kom til Ham, de store mennene, og sa: «Rabbi Så-og-så,» og prøvde å bestikke Ham til deres tilknytninger og trossamfunn,*

*men Han ble fullstendig befridd fordi Han stolte på Gud. Sa ikke salmisten: «Du skal frelse Ham, for Han har stolt fullt og helt på meg»? Ser du?*

Jesus var så dedikert til sin Far at han ikke gjorde annet enn det Gud viste ham å gjøre. Han sa ingenting annet enn det Gud befalte ham å si. Han lærte ingen lære annet enn den læren Gud ga ham å lære, og han gjorde ikke sin egen vilje, men viljen til ham som sendte ham. Og Gud virker også i deg for å ville og gjøre. Ok, Gud, han respekterer ikke mennesker. Han gjør med deg det samme som Han gjorde med sin Sønn, Jesus. Bare Jesus overga seg.

**Johannes 5:19** *Da svarte Jesus og sa til dem: Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Sønnen kan ikke gjøre noe av seg selv, men det han ser Faderen gjøre: for det han gjør, det gjør også Sønnen.*

**Johannes 5:30** *kan jeg ikke gjøre noe av meg selv: som jeg hører, dømmer jeg: og min dom er rettferdig; for jeg søker ikke min egen vilje, men viljen til Faderen som har sendt meg.* (Kan vi si det samme?)

**Johannes 14:10** *De ord jeg taler til dere, taler jeg ikke om meg selv; men om Faderen som bor i meg, han gjør gjerningene.*

**Johannes 14:24** *Ordet dere hører er ikke mitt,* (Jesus hadde ikke sitt eget ord. Jeg har ikke min egen preken. Alt er enten profeten eller Guds ord. Og det bare henger sammen. Jeg er ikke en stor kanon. Ok, jeg er litt ute av bildet.)

**Johannes 14:10** De ord jeg taler til dere, **taler jeg ikke om meg selv**; men om Faderen som bor i meg, han gjør gjerningene. (Kan vi si det samme?)

**Johannes 14:24** Ordet dere hører er ikke mitt, men Faderens som sendte meg. (Kan vi gjøre det samme? Greit.)

**Johannes 14:31** Om verden ikke skal vite at jeg elsker Faderen; og **som Faderen ga meg bud, så gjør jeg det**. Reis deg, la oss gå herfra. (Kan vi gjøre det samme?)

**Johannes 12:49** Jeg har ikke snakket om meg selv; men Faderen som sendte meg, **han ga meg et bud om hva jeg skulle si, og hva jeg skulle si**.

Tror du Jesus ble fornærmet over at Gud befalte ham? Det tror jeg ikke. Fordi alt fungerer sammen til det gode. Jesus elsket sin Far. Han visste at Faderen fortalte ham det for hans beste interesse eller beste utfall.

**Johannes 7:16** Jesus svarte dem og sa: **Min lære er ikke min**, (Kan du si det samme? Min doktrine er ikke min.) **Men det var det som sendte meg**. (Sa profeten noen gang push play? Hvis du tror at læren din er din og ikke Guds. Ok.)

**17 Hvis noen gjør sin vilje, skal han kjenne læren, enten det er om Gud eller om jeg snakker om meg selv.**

**18 Den som taler om seg selv, søker sin egen ære; men den som søker Hans ære som sendte ham, det samme er sant, og det er ingen urettferdighet i ham.**

**Johannes 4:34** Jesus sier til dem: Mitt kjøtt er å gjøre viljen til ham som sendte meg, og fullføre hans verk. (Ikke mitt, men Hans verk.)

**Hebreerne 10:5** Derfor, når han kommer til verden, sier han: Offer og offer vil du ikke, men **et legeme har du forberedt meg**:

**6** I brennoffergaver og syndsofre har du ikke hatt glede. **7** Da sa jeg: Se, **jeg kommer** (i bokens bind står det skrevet om meg,) **for å gjøre din vilje, å Gud**. (Så Gud sa, slik skal det bli. Og det var det.)

Dette er hentet fra Salmenes bok **40:6**: **Offer og offer ønsker du ikke; mine ører har du åpnet: brennoffer og syndoffer har du ikke trengt.**

**7** Da sa jeg: Se, jeg kommer: i bokens bind står det skrevet om meg, **8 Jeg har lyst til å gjøre din vilje, min Gud:** ja, din lov er i mitt hjerte.

**9** Jeg har forkynt rettferdighet i den store menigheten: se, jeg har ikke holdt tilbake mine lepper, Herre, du vet.

**10** Jeg har ikke skjult din rettferdighet i mitt hjerte; Jeg har erklært din trofasthet og din frelse:

Hva sier han nå? **Jeg har ikke skjult din rettferdighet i mitt hjerte;** Han går ikke rundt og er en selvrettferdig person. Rettferdighet er riktig visdom. Jeg har ikke skjult den rette visdommen Du ga meg i mitt hjerte. Jeg har fortalt det til folk, og det kan fornærme folk, men jeg har fortalt det likevel fordi Du ba meg fortelle det.

*Jeg har ikke skjult din kjærlige godhet og din sannhet for den store menigheten.*

**11 Hold ikke tilbake din milde barmhjertighet fra meg, Herre: la din kjærlige godhet og din sannhet alltid bevare meg.**

Nå, la oss gå tilbake til **Hebreerne 10:8** ovenfor da han sa: Ofre og ofre og brennoffer og offer for synd ville du ikke, og du hadde heller ikke lyst til det; som ofres av loven;

**9** Da sa han: Se, **jeg kommer for å gjøre din vilje, å Gud.** Han tar bort det første, for å kunne etablere det andre.

**10** Ved hvilken vil vi blir helliget gjennom offeret av **Jesu Kristi legeme** én gang for alle.

**11** Og hver prest står daglig og tjener og ofrer ofte de samme ofrene, som aldri kan fjerne synder:

**12** Men denne **mannen**, etter å ha ofret ett offer for synd for evig tid, satte seg på Guds høyre hånd; **13** Fra nå av forventer han at hans fiender blir hans fotskammel.

Hva er det ene offeret han har gjort hele livet? Ikke bare å gå til korset. Det var det ultimate. Det var fullbyrdelsen av hans offer. Men han ofret seg daglig. Han sa: Jeg må helliggjøre meg selv for dem. Bror Branham sa at han gjorde det for 12. Han avsto ved å helliggjøre. Han avsto fra å ha en kone. Han avsto fra å ha en normal familie. Han avsto fra alt dette slik at han kunne betjene bare 12. 12 personer. Og så var en av dem en djevel. Så en ellevtedel av folket, han avsto selv, for han var en djevel, og likevel gjorde han det likevel. Kan du avstå? Kan du gjøre det samme offeret hvor du avstår fra det som ville trekke deg bort fra å hjelpe de 12? Selv om man er en djevel.

**14** *For ved ett offer har han perfeksjonert for alltid de hellige.* (Så hva er det som gir? Du kan si korset. Vel, det er sant, men det er mer enn et kors. For, ser du, hvis du ikke er villig til å leve for det, hvorfor skulle du dø for det? Hæ?

Så hans liv var et levende offer, hellig og akseptabelt for Gud. Og du skal være et levende offer, hellig og akseptabelt for Gud. Ta litt avholdenhet. Ta litt overgivelse til Ånden som er inni deg.

**13** *Fra nå av forventer han at hans fiender blir hans fotskammel. 14 For ved ett offer har han perfeksjonert for alltid de hellige. 15 Om dette er også Den Hellige Ånd vitne for oss: for etter det hadde han sagt før: 16 Dette er pakten jeg skal inngå med dem etter de dager, sier Herren, jeg skal legge mine lover i deres hjerter...,*

Det er deres forståelse. Jeg er så takknemlig for at Gud har gitt oss forståelse. Han kom ned med et rop, et budskap, og lærte oss sitt ord.

**... og i deres sinn vil jeg skrive dem;**

Så hvorfor? For da er alt du gjør i livet basert på om det er greit med Guds vilje, fordi Hans vilje er Hans Ord.

**17** *Og deres synder og urettferdigheter vil jeg ikke huske mer. 18 Nå hvor tilgivelse av disse er, finnes det ikke lenger noe offer for synd. 19 Derfor, brødre, har vi mot til å tre inn i det helligste ved Jesu blod,*

**20** *Ved en ny og levende vei, som han har innviet for oss, gjennom sløret, det vil si, sitt kjøtt; 21 Og å ha en yppersteprest over Guds hus;*

**22** *La oss nærme oss med et sann hjerte* (en sann forståelse) **i full visshet om tro** (om Åpenbaringen) *med våre hjerter strødd fra en ond samvittighet, og våre kropper vasket med rent vann.* (Vannets vask ved Ordet.)

**23** *La oss holde fast ved trosbekjennelsen uten å vakle; for han er trofast som lovet; 24 Og la oss betrakte hverandre for å oppfordre til kjærlighet og gode gjerninger:*

Som jeg har sagt mange ganger, hvis du er i konflikt med noen, hvis du vil provosere til kjærlighet og gode gjerninger. Et dusin roser, en eske sjokolade. Gjør ting du vet de ville satt pris på. Det kan koste deg en nickel, en tiøring, kanskje 50 cent. Se, du kan gå til dollarbutikken og kjøpe to kort for en dollar, så.

Eller nå er det oppe i 1:25 dollar, men det er fortsatt ganske billig. Og du kan sende kort, du

kan gjøre dette. Du kan gjøre ting. Bare la dem vite at du tenker på dem. Ok? Bare en e-post eller bare en tekstmelding til noen i et annet land – det er ensomt fordi de ikke har så mye fellowship. Og du kan ta kontakt med dem og spørre hvordan det går med dem. Greit? Ta deg tid fra deg selv og ikke vær egoistisk. Tenk på dem. Du burde være uselvisk. Ok?

**24** *Og la oss betrakte hverandre for å oppfordre til kjærlighet og gode gjerninger:*

**25** *Uten å forlate samlingen av oss selv, slik det er for noen; (som skjer hele tiden,) men oppmuntrer hverandre: og så mye mer, jo mer dere ser dagen nærme seg.*

**26** *For hvis vi synder med vilje etter det, har vi mottatt kunnskapen om sannheten, (Og hva er synd, hva? Vantro. Synd er vantrø. For hvis vi ikke tror med vilje, ikke tro hva? Guds ord.) etter det har vi mottatt kunnskapen om sannheten (vel,) det er ikke mer offer for synder. (For vår vantrø. Du er borte. Det finnes ingen forløsning der.)*

Nå, hvordan kan du muligens forlate samlingen av helgener når du ser Guds liv åpent manifestere seg i kjød i dag? Problemet er at folket har mistet fokus på hva Gud gjør akkurat nå.

De ser ikke Gud i disse gudstjenestene. De ser, vel, det er en time eller to av min tid. Det er alt de ser. Det er en time eller to av **tiden min**. Vel, kanskje du ikke lytter, og du leser ikke hva Guds ord sier og hva Hans profeter sier. Nå,

Bror Branham sa: «**De savner Gud ved alltid å se tilbake og alltid se fremover, men ikke gjenkjenne hva Gud gjør nå.**»

De blir mer begeistret av å se en Super Bowl enn av å ha nattverd. Ok?

Og når det ikke gjelder deres lille gruppe, så skjer det ikke i det hele tatt ifølge deres oppfatning, men det betyr ikke at det ikke skjer akkurat nå.

Du skjønner, det jeg tror skjer i denne timen, er at Gud kommer mer og mer inn i sin kirke, og sønner blir mer og mer i bildet til sin eldre bror.

Du sier, vel, jeg tror Jesus ville hatt en annen personlighet. Vel, ærlig talt, jeg tror du tar feil. Har jeg noen gang sagt til noen av dere: Dere fortjener ikke dette Ordet? Du er en hund. Jesus sa det. Har jeg noen gang sagt: Dere ulydige kvinner er ikke verdige en ren kule? Bror Branham sa det i ekteskap og skilsmisse. Du må forstå, du ser på en rynkete gammel mann, men du ser ikke på Gud som er i mannen. Det betyr at de kommer mer og mer inn i bildet av Livets Kilde, som er deres Far.

Nå, hvis Jesus, vår eldste bror i en stor brødrfamilie, kom ut i nøyaktig bilde av sin far, som er **Hebreerne 1:3**. Han var i nøyaktig samme bilde. (**Romerne 8:29-30**), sier at vi skal være i akkurat det bildet. Der har du det.

Da skal vi bli tilpasset bildet av eldste sønn i en stor familie av brødre, da skal vi også bli selve bildet av vår Far. Og likevel, hva gjør de med Gud? Bilde. De korsfestet det.

La meg bare lese disse to skriftstedene for deg. Først og fremst, la oss lese **Hebreerne 1:3** *Som er hans glans i sin herlighet* (det er Hans lys i sine meninger, verdier og dommer). *og det uttrykkelige bildet av hans person, og opprettholder alt ved ordet av hans makt,*

*da han alene hadde renset våre synder, satt på Majestets høyre hånd i det høye;*

**4** *Å være gjort så mye bedre enn englene, slik han ved arv har fått et mer utmerket navn enn dem.*

**5** *For til hvilken av englene sa han til enhver tid: Du er min Sønn, i dag har jeg født deg? Og igjen, jeg skal være en far for ham, og han skal være en sønn for meg?*

Så ditt bilde i kropp, sjel og ånd er bedre enn englene som bare har ånden. Ja. Så det kan være... Det står bedre her. Og profeten hadde helt rett da han sa lavere, fordi vi fortsatt må forholde oss til dette menneskekjøttet. Vi er ikke oppdratt til å slippe å håndtere det.

Nå, det er Jesus Kristus, Guds Sønn, som kom frem som selve bildet av den usynlige Gud.

**Utvidet (AMPC) Hebreerne 1:1-5, I mange separate åpenbaringer, -** (mange profeter brakte åpenbaringer) *som hver og en fremlegger en del av sannheten, - og på forskjellige måter talte Gud om gamle ting til våre forfedre i og ved profetene.* (Så han talte disse åpenbaringene.)

**2** *Men i de siste av disse dager har Han talt til oss i personen til en Sønn, som Han utnevnte til arving og lovlig eier av alle ting, også ved og gjennom Hvem Han skapte verdenene, rommets vidder og tidens tidsaldre – det vil si, Han skapte, produserte, bygde, drev og ordnet dem i rekkefølge.*

**3** *Han er det eneste uttrykket for Guds herlighet* (av Guds Doxa, meningene, verdiene, Guds domme,) *– lysvesenet, det guddommelige strålende – og Han er det perfekte avtrykket og selve bildet av Guds natur, som opprettholder, opprettholder, veileder,* (Legg hånden din i leire og trekk ut det perfekte avtrykket av hånden din. Ok? Og Gud la Jesu legeme i leire, for Ordet ble kjøtt og blod.)

*og driver universet frem med sitt mektige maktord. Da Han, ved å ofre seg selv, hadde fullført vår renselse av synder og befrielse fra skyld, satte Han seg ved høyre hånd av Den Guddommelige Majestet der oppe. (Og Han beviste at du kan overgi deg fullstendig til Gud. Det kan du.)*

*4 Å innta en plass og rang hvor Han selv ble like mye overlegen engler som det herlige Navnet Han har arvet er forskjellig fra og mer utmerket enn deres.*

*5 For til hvilken av englene sa Gud noen gang: «Du er min Sønn, i dag har jeg fått deg, og igjen skal jeg være Ham en Far, og han skal være Meg en Sønn.» (Det gjorde han ikke. De er engler, skapte vesener.)*

Nå, sa bror Branham, **tro fra hjertet 57-0623E-46** *Jesus var et vitne til Gud. Han ble så full av Gud, helt til han og Gud var én.*

*Gud bodde i Kristus, forsonet verden med seg selv, selve uttrykket. (Og et uttrykk er ikke personen, men et representativt bilde av den personen. Som et bilde.)*

*En manns arbeid viser hans karakter. Kristus var Guds verk. Og Kristus erklærte Guds karakter, Hans følelse for de syke, Hans lengsel etter å frelse sjeler, helt til Han selv ga sitt eget liv. Guds verk... Guds karakter ble erklært i Kristus. (Jesus.)*

Det er som **Jesaja 9:6: «Og Hans navn skal erklære den mektige Gud».** (Hvorfor? Fordi Han kom i sin Fars navn, som er den mektige Gud. Så Hans navn skal erklære den mektige Gud.)

Derfor ser vi at Han var selve uttrykket for Gud. Dette første lyset Gud brakte frem var Logos, som var en del av Gud som kom frem som et **uttrykk, som Gud kalte sin** Sønn.

Og så, **gjennom dette uttrykket**, eller **det uttrykte Ordet**, som var det **Manifesterte Ordet**, frembrakte Gud hele skapelsen. Visste du at du også er Logos? Det er en fantastisk ting.

**Romerne 11:36:** *For av ham, og ved ham, og for ham, er alt alt: til dem være ære i evighet. Amen.*

Igjen sa bror Branham fra **Sirs We Would See Jesus 57-1211, 021** . *Jesus ble født for ett formål, nemlig at Gud skulle manifestere seg gjennom det legemet.*

**Gud var i Kristus og forsonet verden med seg selv.** *Han var en kropp som ble gjort fysisk, som menn og kvinner kunne se hva Han tenkte, og Hans uttrykk til folket i Hans takknemlighet.*

Og sin holdning til hele menneskeheten uttrykte han gjennom Kristus. **Kristus virket å være en dobbel personlighet.** Han snakket noen ganger, og de klødde seg i hodet; og de forsto ham ikke.

Han sa én ting én gang, så ut som det, og noe annet en annen gang. **Det det var, var Jesus som snakket, og så Kristus som snakket. Jesus var mannen. Kristus var Gud som var i Ham.**

Så når du sier Herren Jesus Kristus, Herren Fader Jesus mennesket, Kristus Guds Ånd i mennesket. Så når bror Branham foreslår bare Jesus, vet du ikke om han snakker om Faderen, for Faderens navn var også Jesus. Men ordet Jesus refererer vanligvis til mannen. Men Jesus Kristus refererer til Gud i mennesket. Så, når du leser hva bror Branham sier, kan du forstå.

**"Ikke jeg som gjør gjerningene: Min Far som bor i Meg, han gjør gjerningen."** Ser du? Gud vil ikke dele sin herlighet med noen.

Ser du, det er nettopp det apostelen Johannes sa i **1 Johannes 1:1** *Det som var fra begynnelsen, som vi har hørt, som vi har sett med våre øyne, som vi har sett på, og våre hender har håndtert, av livets ord;*

**2** *For livet ble åpenbart, og vi har sett det, og vitner, og vis dere det evige liv, som var hos Faderen, og som ble åpenbart for oss;*

**3** *Det vi har sett og hørt, forkynner vi for dere, så dere også kan ha fellesskap med oss: og sannelig er vårt fellesskap med Faderen og med hans Sønn Jesus Kristus.*

Så, livet, som er Gud-livet, som Han snakker om, kom ut fra Faderen til Hans Sønn for å bli uttrykt i et synlig vesen. Slik kunne den usynlige Gud bli synlig gjennom Sønnens kropp.

**Johannes 5:26:** *For som Faderen har liv i seg selv; slik har han gitt Sønnen å ha liv i seg selv;*

Og gjett hva? Slik har Han gitt sønner. At du, som sønn, har samme liv som Faderen, at du da kan manifestere Faderen.

Og hva er livet uten et uttrykk for det livet? Og hvis Gud uttrykte sitt eget liv gjennom kroppen til sin førstefødte Sønn, hva med de andre sønnene?

Hva med oss da? Vi er også sønner født av samme Ånd i samme familie, og gitt samme navn som vår Far.

Det samme navnet som gis til førstefødte, gis også til de andre sønnene, for hele Guds familie heter Jesus.

**Efeserne 3:14:** *For denne grunn bøyer jeg mine kne for Herrens Far Jesus Kristus, 15 som hele familien i himmel og jord er oppkalt,*

Jeg ser på Jesus. Greit. Jeg ser på Jesus. Det er etternavnet ditt, Jesus. [Bror Brian snakker til menigheten]

Og dessuten, se hva Paulus sa i **Romerne 8:29:** *For hvem han forutså, forutbestemte han også å bli formet **etter sin** Sønns bilde, for at han skulle bli førstefødt blant mange brødre.*

Jeg elsker måten **Weymouth-oversettelsen** lyder **Romerne 8:29** på: *For dem Han har kjent på forhånd (som var i Guds sinn) har Han også forutbestemt å bære Sønnens likhet, slik at Han kan bli **eldst i en stor brødrfamilie**;*

La oss nå se hvordan disse henger sammen med det vi har sett på angående Guds sønner og måten vi skal manifestere vårt sønnskap på i denne timen.

Legg merke til det vi leser fra bror Branhams budskap om Guds fullkomne refleksjon i Kristus.

**Identifikasjon 63-0123 s:21** *Men da han så at Hans skaperverk hadde falt, formet nå Hans egen kjærlige karakter seg til Kristi person. **Guds egen kjærlighetskarakter projiserte seg selv i mennesket, Kristus.***

*Som Paulus taler her: «Han tenker ikke at det er et ran, men **at han gjør seg selv likestilt, lik Gud.**» Se, **hans egen karakter formet den typen person.***

Du sier formet ham. Det betyr at han ikke var slik i utgangspunktet. Du har rett. Sa ikke Bibelen at ***Jesus lærte lydighet gjennom det han led?*** Gud former hans karakter gjennom lidelsen.

Han prøver å gjøre det samme for deg. Av lidelsen du går gjennom. Former karakteren din, gjør deg så passiv overfor Gud. Hva enn du vil gjøre med meg, far, er jeg villig til å gjøre. **Hans egen karakter formet en slik person.**

*- Å, ingen kunne gjort det bortsett fra Gud.*

**Kristus identifiseres på samme måte 64-0415 P:26** *Han var Guds åpenbaring. Han var Gud i Kristus, som forsonet verden med seg selv. **Han uttrykte det Faderen var i seg selv.***

Han sa: «Jeg gjør alltid det som gleder Faderen. Og jeg og Faderen er ett. **Faderen bor i meg.** Når du ser Meg, har du sett Faderen."

Med andre ord, **Han uttrykte Gud, Ånden, så mye i Ham, at Han og Faderen, det var ikke et ran for Ham å være den samme personen.** Det er heller ikke ran at du er samme person.

**Investeringer 63-0126 s:84** Jesus Kristus var Guds bilde. Han var det Gud, gjennom sin kraft, projiserte: **en kropp som ble kalt Sønnen** fordi Han var et menneske, og Han kom fra Gud.

**Og Han var så forpliktet til Gud at Han ikke syntes det var et ran at Han og Gud var samme person.** Og det var de, fordi Gud var Ordet, og Han var Ordet.

Og hvis du er Ordet, så hvis Gud sier, ikke gjør dette, så gjør du det ikke. Hva gjør du nå? Du projiserer Gud. Eller Han sier: Gå og fortell denne personen slik og sånn. Og du gjør det. Hva gjør du nå? Det er Gud som manifesterer seg gjennom deg. Forstår du? Så uansett hva dette Ordet sier, gjør du det. Det er Gud i deg som gjør det. **Gud i deg for å ville og deretter handle.** Og når du vil, Hans vilje. Og finn ut at det er Gud som gjør det gjennom deg. Nå er dere små Messiahetter.

**I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud. Og der kunne Gud ta sitt Ord uten noe, noen avbrytelse. Han gjorde stadig det Faderen ville ha gjort.**

**Og der kunne Ordet virke gjennom Ham der, inntil...? ... Han og far var ett.** Det er det som... Og så tok Han det fullkomne Livet og alle våre synder, og la det på det perfekte Livet, og Han døde slik at vi avhoppere (Bror Branham kalte seg selv en avhopper) kunne **dø for oss** selv og bli født ovenfra, og Hans Ord kunne virke gjennom oss Guds verk.

**Shalom 64-011 7** Jesus. "Ingen mann har sett Gud på noe tidspunkt, men den enbårne av Faderen har erklært Ham." Ser du? Med andre ord, Gud ble identifisert.

**Guds person ble identifisert i kroppen, Herren Jesus Kristus,** så han var Guds uttrykte bilde. Eller, Gud som uttrykker seg gjennom et bilde, se, gjennom et bilde, mennesket.

(Er du en mann? Kan du la Gud uttrykke seg gjennom deg? Ok.) **Guds person ble identifisert i kroppen, Herren Jesus Kristus,** så han var Guds uttrykte bilde. Ok?

**Gud uttrykte seg for oss, og Han var Gud. Ikke tredjeperson eller andreperson;** (Det er ikke én herre og så en annen herre. Det er ikke den andre Herren i deg. Det er Herren i deg fordi Hans liv er i deg. Og når du gjør som Han vil, så gjør du det Han vil.) **Han var Personen, Gud. Han var Gud selv, identifiserte seg selv, slik at vi kunne føle Ham.**

**Som jeg var med Moses 51-0503E-15 da Jesus fra Nasaret... Jeg tror at Faderen var i Ham, at alle de store tingene som var Faderens, ble gitt til Hans Sønn, alle de store velsignelser og gaver;**

**for Han var bare et uttrykksbilde av Faderen. Og i Ham bodde all Guds rikdom som bodde i Ham her, og så opp. Og jeg... Han sa: «Jeg og min far er ett. Min far bor i meg.»**

**Akkurat som Jehova... Akkurat det Jehova var, Jesus var. Han var det uttrykte bildet av Ham. Han var gudeformet her ute, og alle Guds krefter ble formet til, og lagt i en menneskekropp.**

**Han sa: «Det er ikke jeg som gjør det hele; det er Min Far som bor i Meg; Han gjør alt.»**

Og Gud ble ikke bare identifisert i kroppen til sin førstefødte sønn, men i denne timen ble han identifisert i en annen sønn, William Branham,

og Gud ble så uttrykt gjennom sin kropp at mange trodde han var Gud manifestert i kjøtt. Men Gud identifiserer seg også med deg som sønn eller datter, slik du identifiserer deg med Hans Ord. Og det var han. Han var så ett med Gud at han trodde det ikke var ran å være den samme personen som Gud.

Og det er det Gud vil gjøre i din kropp og min også. Derfor kan vi ikke motta kroppens forandring før vi først har Faderens sinn i oss.

Det er når du blir disiplinert, fordi ordet disippel kommer fra disiplin. Du blir så disiplinert mot deg selv at du slutter å gjøre de dumme, idiotiske tingene mennesker gjør og bare gjør det Gud vil at du skal gjøre.

**Hør ham 56-1215 s.39 Varsel. Nå, når dette barnet nådde en viss alder, hvis det hadde vært et korrekt barn, hadde vært ivrig etter farens gjerninger, vært stabilt, alltid rikt på Herrens gjerninger,**

**ikke kastet rundt med all vind og omsorg, ikke en dag en presbyterianer, neste dag en metodist, og neste dag en nasareer, neste dag en pilegrimshellighet (neste dag en Message-troende) kastet rundt som et blad på et urolig hav.**

**Hvis det var stabilt, var sinnet, uansett hvor det var, rettet mot Kristus, hans hengivenhet, arbeidet med ett hjerte, ivrig etter å få sjeler frelst og ikke kirkens oppstyr...**

*Så kom det i Det gamle testamentet en dag da denne faren tok sønnen ut i offentligheten som vitne, tok på ham en kappe og satte ham opp på et stort sted hvor hele byen kunne se ham.*

Nå vet vi at Gud gjorde det mot Jesus. Jacob gjorde det samme mot sin sønn Joseph. Gud gjorde det mot sin Sønn Jesus på Forvandlingsfjellet. Kle ham i et plagg. Gud kommer til å gjøre det mot deg når du får din forvandling fra denne kroppen til din glorifiserte tilstand. Så vi kommer alle til det stedet. Det er bare vakkert.

*... Ta på ham en kappe, og plassere ham på et stort sted hvor hele byen kunne se ham.*

*Og de hadde adopsjonsloven. Denne faren til sin egen sønn, som var født i hans egen familie, og nå var myndig,*

*og var et barn verdig til å ta hans plass, adopterte eller **satte han sin egen sønn i posisjon.** Enhver bibelleser vet det: plasseringen av en sønn.*

*Etter den seremonien hadde den sønnen rett, navnet hans var like godt på sjekken som farens. **Der burde kirken vært i dag. "Det jeg gjør, skal du også; mer enn dette skal du gjøre, for jeg går til min Far."***

Det er der kirken burde vært i dag, men det er den ikke. Og hvorfor? På grunn av smålige likegyldigheter og sjalusi, akkurat som i Josefs og Paulus' dager,

på grunn av smålige likegyldigheter, ville de ikke støtte det Paul gjorde. Skam over dem!

**Hør ham, 56-0611 s:27-28** Nå, dette barnet var lydig, så kom det en dag da dette barnet ble voksent. **Det er den dagen pinsemenigheten burde være nå.**

*Dere presbyterianere burde vært slik for lenge siden, baptister og metodister, men hva er galt?*

*Så kommer en bestemt dag, da den faren trekker alle menneskene rundt områdene som har kommet til byen, eller et stort sted.*

**Og han tok og satte denne sønnen på et høyt sted, og han tok på ham en vakker kappe. Og de hadde en seremoni, og den faren adopterte den samme sønnen som var født, han adopterte den inn i familien sin.**

**Eller med andre ord, han plasserte ham, posisjonsmessig i hva han var i familien, og så ble han arving til alt faren hadde.**

Med andre ord, **navnet hans i sjekkheftet var like bra som pappas. Og det er der kirken burde være i dag; den burde være et sted...** Og jeg sier dette til meg selv og til dere:

Å, så synd det er når jeg går rundt og ser synden, og lidelsene, og sykdommen til folket og så videre.

Vi bør være på et sted i tro på Gud, så adskilt at det vi ber Faderen om i Hans Sønns navn, vil Han gi oss. Det stemmer.

**28 Han tok ham med til et sted, og der adopterte han ham inn i familien, eller som en spesiell anledning da han skilte ham ut.**

**Kirken burde være slik i kveld, en engel kommer til deg, setter deg til side og forteller deg din posisjon, hvor du er.**

Ikke en haug med menn som legger hendene på deg, det er jordisk. **Jeg mener Gud; Gud skiller deg ut på et sted hvor du hører hjemme. Gud gjør det; Veilederen din gjør det.** Han er til stede når det skjer.

Legg merke til at Gud gjorde her akkurat slik Han ba mennesket om å gjøre. **Hans sønn hadde vært lydig, han hadde passet på faren. Han hadde ikke gått rundt noen steder og sagt: «Ser du hvem jeg er? Min kampanje er den største i landet." Ja, sir. Han hadde vært lydig. Han hadde vært lydig mot faren.**

**Han hadde ikke vandret rundt i verdens ting, omgitt dem; han hadde vært lydig. Og Gud tok vitner fra jorden, Peter, Jakob og Johannes, brakte Elia og en Moses ned fra himmelen,**

og satte dem der, og adopterte sin egen sønn. Han ble glorifisert i nærvær av disse vitnene. Og Gud kom ned og overskygget Ham. Og Bibelen sa: «**Hans klær glitret som solen.**»

Ser du kappen, glorifiseringen av Ham? Han tok Ham på en kappe foran himmelens vitner, for jordens vitner.

Det er det. Nå måtte jeg korte dette ned fordi det var 40 sider. Så vi skal ta de andre 20 neste uke. Og vi fortsetter der vi slapp neste uke for del to.

La oss bare bøye hodet i bønn. Far. Vi er takknemlige, Herre, for at du ledet oss opp til dette adopsjonsstedet. Og nå skal vi gå mer inn på adopsjon neste uke og plasseringen av sønner og vår rolle, Herre, som bare lærer å gi etter for oss selv. Det er ikke så vanskelig. Det er ikke rakettforskning. Det er bare det at våre kjødelige impulser ser ut til å styre Guds ånd som er i

OSS.

*Og det burde det ikke være, for ingenting kan overstyre Gud. Så, far, må vi lære å overgi våre lemmer i kroppen til ditt ord. I Jesu navn ber vi. Amen.*